

er den naturlige Betingelse for enhver Regjering at bygge paa med Hensyn til den internationale Retsspragis. Jeg har kun villet give denne Forklaring, uagtet dette Spørgsmaal endnu ikke har været bragt frem, som Begrundelse af, hvorfor vi fra vor Side ikke kunne deltage i Henstillingen og heller ikke agle at deltage i en Diskussion om disse Spørgsmaal, forsaavidt en saadan maatte fremkomme.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Jeg har ikke berørt det af den ærede Ordfører for Mindretallet (Thomsen) sidst omtalte Spørgsmaal, fordi det forekom mig, at det dels var tilstrækkelig tydeligt udtalt i Betænkningen, hvad Meningen er, og det dels for de ærede Medlemmer, der have læst de aftrykte Seilordrer igjennem, maatte staa klart, at vore Udtalelser ere i fuld Overensstemmelse med Hingets Holdning isjor. Da den ærede Ordfører for Mindretallet imidlertid har fremdraget Sagen, skal jeg med et Par Ord præcisere Udvalgets Flertals Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg tror, at det af de aftrykte Seilordrer for Kanonbaaden Gauch er klart, at den sidste Seilordre af 7de Mai maa kunne eller maatte kunne give Anledning til ikke saa lidt Misforstaaelse, at den er affattet i Udtryk, der i alle Tilfælde maatte gøre Indtryk af, at den var i Strid med, hvad der var tilfjetet fra Ministeriets Side med den erholdte Bevilling paa Finansloven for indeværende Aar, og dernæst navnlig, at den er affattet saaledes, at den paa vedkommende Dyrigheder og Vedkommende deri Interesere maatte gøre det Indtryk, som om hele det danske Søterritorium, ogsaa Indvæbnene, stod aabne for fremmede Fiskere. Efter den Forhandling, der har fundet Sted med Ministeriet, er det forekommet os klart, at det ikke har været Ministerens Hensigt at ville indføre en saadan fuldstændig ny Retsspragis, idet Ministeriet nærmest maa antages ved den senere Ordre blot at have villet hjemle en saa tolerant bestaaende Pragis som muligt ligeoverfor svenske Fiskere. Men hvad der nu har været Hensigten eller ikke, er det ganske vist, at der er en Uklarhed, og at denne Uklarhed nødvendigvis maatte medføre en Del Tvivl og en Del Ulemper ogsaa for vore Fiskere. Dertil kommer, at der virkelig i den Betragtning, der har gjort sig gjældende, i Ministeriet, findes Punkter, som neppe deles af Nogen her i Salen, nemlig den Betragtning, at det vist var rigtigere at tilstede en Konkurrence med vore Fiskere ogsaa paa Søterritoriets Omraade for at give Befolkningen en lettere Afgang til at erholde billig Fisk, idet Afsetningen af Fisk blev større, naar de svenske Fiskere kunde konkurrere med vore, da der derved skaffedes et større Produktantal tilveie til Afsetning paa Markedet.

Denne Betragtning tror jeg ikke deles her i Salen, og jeg tror heller ikke, at den er rigtig. Jeg tror af visse Grunde, at Bestyttelse ligeoverfor vort Fiskeri er berettiget, og jeg ser ikke rettere, end at Ministeriet i sin Opfattelse er gaaet noget for vidt i Retning af den frie Konkurrence. Disse to Ting i Forbindelse altsaa, paa den ene Side, at man ikke ganske billiger Anvendelsen af den frie Konkurrences Princip, som Ministeriet aabenbart har gjort sig til Talsmand for, men ønsker en virkelig Bestyttelse for vore Fiskere, og paa den anden Side, at man ikke kan erkende, at den ommeldte Ordre af 7de Mai virkelig udtrykker, hvad der er stemmende med den bestaaende Retsspragis, men at man faar Indtrykket af, at den gaar betydelig videre, have gjort det nødvendigt for Udvalget at komme med en Udtalelse om den foreliggende Sag, efter at de paagjældende Afstykker, som nu findes trykte, vare meddelte Udvalget. Det har ikke været Udvalgets Mening dermed at lægge Ministeriet nogen Hindring i Veien; det har tværtimod troet, at det for Ministerens Virksomhed til Bestyttelse af vort Fiskeri og for en endelig og med vor Pragis og Lovgivning stemmende Ordning af dette Forhold vilde være en Støtte og Hjælp for Ministeren, naar han havde en saadan Udtalelse fra Udvalgets Side. Jeg beklager derfor, at ærede Medlemmer af Mindretallet ikke have deltaget heri, thi jeg tror ikke, at de ved deres Særstilling i Virkeligheden have lettet Regjeringens Holdning i denne Sag. Jo mere enstemmig og sluttet vi have staaet paa at gøre gjældende en, som det synes mig, meget forsigtig og maadeholden Udtalelse eller Opfattelse af vort Forhold paa dette Omraade, desto stærkere havde den Støtte været, som Ministeren under disse Forhold kan trænge til. Jeg har blot villet udtale dette for at urgere, at denne Udtalelse fra Udvalgets Side ikke har Karakteren af noget fjendtligt Skridt mod Regjeringen paa dette Omraade, men samtidig med, at den har den bestemte Hensigt at udtale, hvad der er Udvalgets Opfattelse herom, har den tillige den Hensigt under Forudsætning af, at Regjeringen vil arbejde i den Retning, som vi ere berettigede til at tro, at Regjeringen ikke har Noget imod at slaa ind paa, at give Regjeringen den Støtte, som under visse Forhold kan være den tjenlig.

Chr. Jensen: Under det Afsnit af Finansloven, som vi behandle idag, findes opsørt 10,000 Kr. „Til Undersøgelse og Udarbejdelse af Planer m. v. vedrørende Sernbaneanlæg.“ Jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag, som gaar ud paa at forhøje denne Post med 1,000 Kr. Dette er ikke grundet paa, at jeg veed, om den opsørte Sum i og for sig er for lille, men det er væsentlig grundet paa, at jeg ønsker at